

Podręcznik**3.2.1. Sprzęt wideokonferencyjny - Obraz**

49. Podczas konferencji transgranicznej ekran ma w założeniu być używany do przedstawienia trzech różnych obrazów:

obrazu głównego: przekazującego wizerunek uczestników znajdujących się w drugim z pomieszczeń;

obrazu panoramicznego: przekazującego ogólną sytuację w drugim z pomieszczeń;

obrazu informacyjnego: przekazującego wizerunek dokumentów i inne informacje (kategoria ta obejmuje także wszelkie ekrany umiejscowione na stanowiskach pracy uczestników).

50. Aby zapewnić obiektywność, każdy z uczestników powinien – o ile to możliwe – być przedstawiony na ekranie w ten sam sposób. Natężenie światła, rozdzielczość oraz częstotliwość klatek w przypadku wszystkich uczestników powinny być kompatybilne. Oświetlenie, o ile to możliwe, powinno być takie, by zawsze łatwo można było dostrzec wyraz twarzy, by wokół oczu nie tworzyły się cienie, a na ekranach nie powstawały refleksy. W jak największym stopniu należy odwzorować kontakt wzrokowy.

Rozmieszczenie sprzętu

51. Sprzęt należy rozmieścić tak, by w danej sali rozpraw nadal można było rozpatrywać sprawy niewymagające wideokonferencji. Kamery, ekrany, oświetlenie należy rozmieścić, a uczestników rozsadzić tak, by całość ustawienia pozwalała na przesłuchanie wideo i obronę wideo zarówno w postępowaniu cywilnym, jak i karnym. Podczas rozmieszczania kamer należy w miarę możliwości zadbać o to, by uczestnicy nie byli filmowani z góry ani z dołu, ponieważ da to zakłócony obraz i wpłynie na sposób odbierania ich przez widzów.

Ekran

52. Kąt widzenia i odległość od ekranu powinny być takie, by wszyscy uczestnicy mogli w ten sam sposób korzystać z tego samego ekranu. Ekran powinien być dostatecznie dużej wielkości, by – jeżeli chodzi o kąt widzenia – osoby były na nim ukazywane w takiej samej skali, w jakiej są postrzegane podczas spotkania twarzą w twarz. Minimalną możliwą do uzyskania rozdzielczością powinna być rozdzielczość WXGA. Jeżeli chodzi o prędkość, niezbędne może być co najmniej 30 klatek na sekundę. Wyraz twarzy poszczególnych osób powinien być łatwo dostrzegalny, a komfort oglądania – duży.

Kamery

53. Najlepiej, gdyby kamery były umocowane i umożliwiały nastawę obszaru kadru (pan, zoom, tilt); jedno z tych ustawień powinno służyć za ustawienie standardowe. Pozwoli to osobie obsługującej sprzęt szybko zmieniać obraz i nie zakłócać przy tym w najmniejszy sposób toczącego się postępowania. Pole widzenia kamer głównych powinno być dostatecznie duże, by wyraźnie widoczne były: twarz uczestnika, jego ramiona oraz górna część ciała. Wszyscy uczestnicy powinni mieć możliwość poruszania się i zwracania w kierunku pozostałych osób na obszarze 80 x 80 cm i nieznikania przy tym z kadru.

54. Zwykle wystarczy, jeżeli w sali rozpraw znajdują się dwie kamery: jedna kamera śledząca skierowana na sędziego śledczego, prokuratora lub obrońcę, świadka lub podejrzanego, zależnie od tego, kto zabiera głos (stałe punkty), i jedna kamera w razie potrzeby pokazująca ogólny obraz sali. W niektórych sytuacjach obraz panoramiczny można zaprezentować na początku sesji, używając funkcji pan w kamerze śledzącej.

55. Sprzęt przenośny nie składa się z kilku rodzajów kamer, w związku z czym możliwość uzyskania obrazu panoramicznego za jego pomocą będzie ograniczona. W niektórych przypadkach konieczne będzie skorzystanie z pomieszczenia dla świadków, co wymaga zainstalowania kamery. Należy mieć na uwadze, że w takim pomieszczeniu trzeba dać świadkowi możliwość konsultowania się z prawnikami poza obszarem widzenia kamery.

Ostatnia aktualizacja: 18/01/2019

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.